

**TARBIJAKAITSE JA
TEHNILISE JÄRELEVALVE
AMET**

Justiitsministeerium
info@just.ee
Tõnismägi 5a
15191, Tallinn

Teie 10.04.2024 nr 10-4/3388-2

Meie 07.05.2024 nr 2-3/2024/0591

**Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti
arvamus direktiivi (EL) 2023/2673 ülevõtmise
valikute kohta**

Austatud justiitsminister

Justiitsministeerium edastas 10.04.2024 koostööpartneritele, sh Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametile (edaspidi TTJA), päringu saamaks sisendit direktiivi (EL) 2023/2673 ülevõtmiseks. Täname võimaluse eest arvamust avaldada.

Nimetatud päringu vastused on esitatud küsimuste kaupa leitavad allpool.

1. Kohaldamisala. Kas peate finantsteenuste kaugturstuse direktiivis sätestatud nõuete kohaldamist vajalikuks selliste lepingute suhtes, mis direktiivi kohaldamisalasse ei kuulu (s.o muul viisil kui sidevahendi abil sõlmitud finantsteenuste lepingud)?

TTJA ei pea vajalikuks direktiivi nõuete kohaldamisala laiendamist muul viisil kui sidevahendi abil sõlmitud finantsteenuste lepingutele, sest senises võlaõigusseaduses on muud lepinguliigid reguleeritud ning regulatsioon on TTJA hinnangul piisav.

2. Lepingueelse teabe keelenõuded. Kas peate tarbijale suunatud finantsteenuste kauglepingute lepingueelse teabe suhtes kohalduvaid keelenõudeid vajalikuks?

Keelenõudeid tuleb lugeda vajalikuks, kuid leiame, et lepingueelse teabe keelenõuded on juba reguleeritud Eesti õiguses tarbijakaitse seaduse § 4 lõikes 2 ja 3, mille kohaselt on kaupleja kohustatud andma tarbijale enne kauba omandamist või teenuse kasutamist teavet kauba või teenuse omaduste ja kasutamistingimuste ning kauba omandamiseks või teenuse kasutamiseks sõlmitava lepingu kohta ulatuses ja korras, mis vastab võlaõigusseaduses või muus seaduses sätestatud lepingueelse teabe andmise kohustusele ja käesolevas seaduses nimetatud tingimustele. Tarbijale antav teave peab olema eesti keeles, kui tarbija ei ole nõustunud selle esitamisega mõnes muus keeles. Seega on tarbijale tagatud lepingueelse teabe andmine riigikeeles, millest saab üksnes pooltevahelise kokkuleppega kõrvale kalduda.

3. Rangemad nõuded lepingueelsele teabele. Kas peate selliseid rangemaid nõudeid vajalikuks? Kui jah, siis palun täpsustage, millised need rangemad nõuded võiks olla.

Senine regulatsioon on piisav. Täiendavad rangemad nõuded ei ole vajalikud.

4. Taganemisõiguse erandid. Kas peate finantsteenuste kaugturstuse direktiivi art 16b asemel vajalikuks kohaldada direktiivi 2014/17/EL artikli 14 lõiget 6 direktiivis 2014/17/EL artikli 3 lõikes 2 loetletud lepingute suhtes?

2017/17/EL artikkel 14 lg 6 sätestab mh, et tarbijal peab olema vähemalt seitse päeva, mille jooksul pakkumisi võrrelda, hinnata nendega kaasnevaid tagajärgi ja teha teadlik otsus. Kuna kaugturstuse direktiivi art 16b väljapakutud 14-päevane lepingust taganemise õigus on kooskõlas senini levinud praktikaga ja piisavalt laia kohaldamisalaga, ei ole vajalik kohaldada kaugturstuse direktiivi art 16b asemel direktiivi 2014/17/EL artikli 14 lõiget 6 direktiivi 2014/17/EL artikli 3 lõikes 2 loetletud lepingute suhtes.

5. Taganemisõiguse erandid. Kas peate finantsteenuste kaugturstuse direktiivi art 16b asemel vajalikuks kohaldada direktiivi 2023/2225/EL artikleid 26 ja 27 direktiivis 2023/2225/EL artikli 2 lõikes 2 loetletud lepingute suhtes?

Direktiivi 2023/2225/EL artiklites 26 ja 27 on toodud taganemisõigused ja seotud krediitilepingu sätteid. Kuna sisuliselt läbi finantsteenuste kaugturstuse direktiivi art 16b(7) luuakse võimalus laiendatud direktiivi 2023/2225/EL kohaldamiseks läbi artiklite 26 ja 27 ning sellega luuakse mh võimalus lihtsamini taganeda tasumise edasilükkamise lepingutest, tasub seda vajalikkust pigem toetada. Küll aga, kuna asendamine toimub täies mahus ehk kogu 2023/2225/EL art 2(2) mahus, tasuks täiendavalt analüüsida, kas selline laiendamine on kõikide lepingute suhtes mõistlik – nt. krediitilepingute puhul, mille krediidi kogusumma on suurem kui 100 000 eurot (art 2(2)c).

6. Enne lepingust taganemist osutatud teenuse eest tasumine. Kas peate vajalikuks näha erandina ette, et tarbijalt ei saa nõuda mitte ühegi summa tasumist olukorras, kus tarbija on taganenud kindlustuslepingust?

Eesti õiguses kehtib taganemisinstitutsioon, mille kohaselt tuleb taastada lepingueelne olukord. Seega ei pea TTJA vajalikuks näha ette erandit, et tarbijalt ei saa nõuda mitte ühegi summa tasumist olukorras, kus tarbija on taganenud kindlustuslepingust.

7. Piisavate selgituste andmine. Kas peate artikli 16d lõikes 1 osutatud selgituste andmise viisi ja ulatuse sellist täpsustamist vajalikuks?

Selgituste andmine võiks hõlmata ka lepingust tulenevaid alternatiivolukordi. Näiteks juhul, kui tarbija ostab osamaksetega toote, kuid hilineb tasumisega ning leping muutub tasuliseks järeelmaksulepinguks, milliseid rahalisi kohustusi see konkreetses lepingus tarbijale kaasa toob. Samuti peaks sellise finantsteenuse pakkuja veenduma, et tarbija on ka kõikide negatiivsete stsenaariumite korral võimeline oma finantskohustusi täitma.

8. Täiendav kaitse internetipõhiste kasutajaliideste puhul. Kas peate selliseid rangemaid nõudeid vajalikuks?

Kuna tänapäeva infoühiskonnas on tarbijate tähelepanu püüdmine järjest suuremas fookuses, siis vähemalt finantsteenuste puhul, millel võivad olla pikaajalised majanduslikud mõjud tarbijale, peame selliseid rangemaid nõudeid vajalikuks. Iga finantsteenuse tarbimine peab olema kaalutletud otsus.

Lugupidamisega

(allkirjastatud digitaalselt)
Oliver Gailan
sideosakonna juhataja
peadirektori ülesannetes

Kristin Truus
Kristin.Truus@ttja.ee